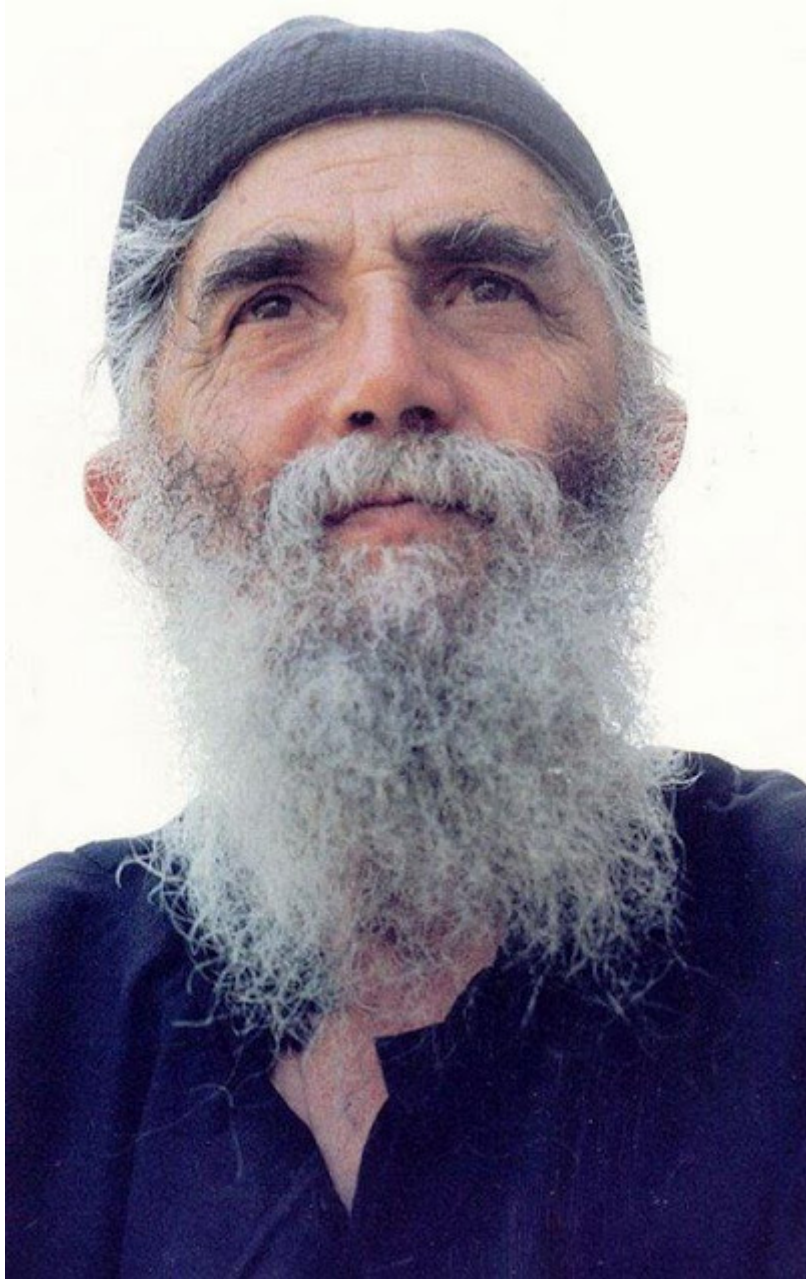
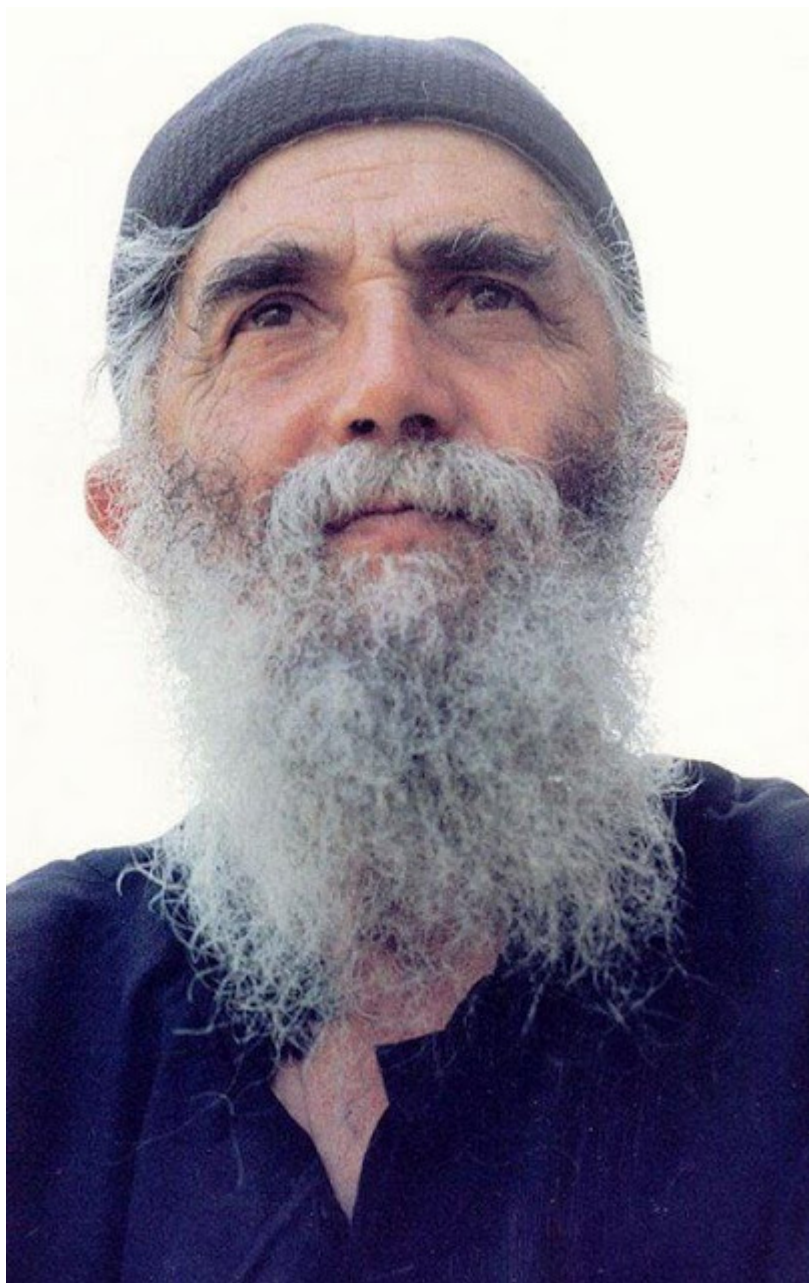

15 Ιουλίου 2014

Λόγοι περί Χαράς Πατερικαί Διδαχαί

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης

(Γέροντας Παΐσιος)

Ο άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης μιλώντας για την χαρά θα αναφέρει «Ο άνθρωπος λαχταρά μία μόνιμη, αληθινή χαρά, αλλά δεν την βρίσκει. Οι χαρές που του προσφέρει ο κόσμος είναι ψευδείς, μάταιες και συντόμου διαρκείας. Αν όμως περπατή κανείς αξίως της χριστιανικής κλήσεως, θα βρη τη χαρά που ποθεί η ψυχή του, την χαρά για την οποία πλάστηκε»¹.

Ο γέροντας Παΐσιος απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με την χαρά έλεγε «Για να χαιρέται κανείς αληθινά, πνευματικά, πρέπει να αγαπάη, και για να αγαπάη, πρέπει να πιστεύη. Δεν πιστεύουν οι άνθρωποι και γι' αυτό δεν αγαπούν, δεν θυσιάζονται και δεν χαιρόνται. Αν πίστευαν, θα αγαπούσαν, θα θυσιάζονταν και θα χαιρόνταν. Από την θυσία βγαίνει η μεγαλύτερη χαρά.

Η αγάπη υπάρχει από μόνη της, ενώ η χαρά πηγάζει από την αγάπη. Όταν δίνης

την αγάπη, τότε έρχεται η χαρά. Δίνει αγάπη ο άνθρωπος και δέχεται χαρά• ανταμείβεται δηλαδή με την χαρά που νιώθει.

Βλέπεις, κάποιος παίρνει ένα πράγμα που του δίνουν και χαίρεται με αυτό το ένα. Άλλος τα δίνει όλα και χαίρεται για όλα. Η χαρά που νιώθει ο άνθρωπος, όταν παίρνει, είναι χαρά ανθρώπινη. Ενώ η χαρά που νιώθει, όταν δίνει, είναι θεϊκή. Η θεϊκή χαρά έρχεται με το δόσιμο»2.

Ο άγιος Βασίλειος ερμηνεύοντας τον ΛΒ ψαλμό γράφει « “Αγαλλιάσθε δίκαιοι εν Κυρίω”• όχι όταν ευημερούν τα πράγματα του οίκου σας• όχι όταν έχετε καλήν σωματικήν υγείαν• όχι όταν τα χωράφια σας είναι γεμάτα από παντός είδους καρπούς• αλλά διότι έχετε Κύριον, ο οποίος είναι τέτοιος εις το κάλλος, τέτοιος εις την αγαθότητα, τέτοιος εις την σοφίαν. Ας είναι αρκετή εις εσάς η χαρά δι’ αυτόν.

Και φαίνεται ότι εκείνος που αγάλλεται με ευφροσύνην και χαράν δια κάποιον από τα περιζήτητα, έτσι αγάλλεται δι’ αυτό. Δια τούτο ο λόγος παρακινεί τους δικαίους να ζουν με το αίσθημα της τιμής, διότι αξιώθηκαν να είναι δούλοι ενός τέτοιου Δεσπότη και να χαίρωνται δια την δουλείαν αυτού με χαράν απερίγραπτον και με σκιρτήματα, σαν να πηδά η καρδιά από ενθουσιασμόν της αγάπης του αγαθού»3.

Και συνεχίζοντας να ερμηνεύη τον ίδιο ψαλμό γράφει «Σαν να είναι ο Κύριος ένας τόπος, όπου χωρούν οι δίκαιοι• εις τον οποίον όποιος ευρίσκεται είναι απαραίτητον να ευθυμή και να ευφραίνεται. Αλλά και ο δίκαιος γίνεται τόπος δια τον Κύριον, εφ’ όσον τον παίρνει εις τον εαυτόν του.

Εκείνος δε που αμαρτάνει δίδει τόπον εις τον διάβολον, διότι παρακούει εις εκείνον που λέγει “Μηδέ δίδοτε τόπον τω διαβόλω”. Όταν λοιπόν ευρισκώμεθα εις αυτόν τον Κύριον και παρατηρούμεν τα θαυμάσια αυτού, όσον είναι δυνατόν εις εμάς, τότε από την θεωρίαν αυτήν γεμίζομεν τας καρδιάς μας με ευφροσύνην»4.

Ο άγιος Νεκτάριος μιλώντας περί της χαράς του καρπού του παναγίου Πνεύματος λέγει «Χαρά! λέξις προσφιλής, λέξις επιπόθητος, λέξις συγκινούσα τας ψυχάς των ανθρώπων, λέξις αγαλλιάσεως δηλωτική, λέξις ευφροσύνης σημαντική, λέξις πνευματικής τέρψεως και ηδονής εκφραστική. Χαρά!

Τίσι λόγοις το υπό σου εν τη καρδιά διεγειρόμενον συν αίσθημα να περιγράψω; Ουδεμία εν εμοί δύναμις ισχύει το μυστήριον να πολυπραγμονήση• ουδεμία φωνή ευτονεύει την ενέργειαν αυτού να εκφράση• διατελεί μυστική και κρύβεται εν τοις μυχίοις της καρδιάς και τη ψυχή μόνη εαυτήν εμφανίζει. Αύτη ποιεί αυτήν να σκιρτά εν ευφροσύνη και αγαλλιάσει• αύτη ως θείον πόμα την ψυχήν μεθύσκει• αύτη της ψυχής εγένετο η επιπόθητος τρυφή• αύτη υπέρ μέλι και κηρίον γλυκαίνει την γλώσσαν του πεπληρωμένου χαράς• αύτη τονίζει εν τη καρδιά ύμνους, ους τα χείλη ατονούσι να εκφράσωσιν• η καρδιά λαλεί, τα δε χείλη σιωπά• το υπερφυές

μυστικώς λειτουργείται»5.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος στην ομιλία του στους Ανδριάντας λέγει για την χαρά «"Χαίρεται εν Κυρίω πάντοτε". Αιτία της κοσμικής χαράς είναι ο πλούτος, η υγεία, η εξουσία. Για την εν Κυρίω χαρά βασική προϋπόθεση είναι ο φόβος του Θεού. Διότι ο φόβος του Θεού έχει δύο ιδιότητες: είναι σταθερός και αμετακίνητος και τόση χαρά αναβλύζει, ώστε δεν λαμβάνουμε αίσθηση των άλλων κακών. Διότι εκείνος που φοβάται τον Θεό, όπως πρέπει, και έχει θάρρος σε αυτόν, έχει καρπωθεί την ρίζα της ηδονής και την πηγή της ευθυμίας. Και όπως όταν πέσει μικρά σπίθα στο πέλαγος αμέσως εξαφανίζεται έτσι και όσα λυπηρά αν επιπέσουν στον φοβούμενο τον Θεό, ωσάν να πέφτουν μέσα σε αχανές πέλαγος χαράς, σβήνονται και χάνονται»6.

Υποσημειώσεις

1. Αγίου Ιωάννη της Κρονστάνδης Η εν Χριστώ ζωή μου σελ. 222
2. Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου Λόγοι τομ. Ε σελ. 300
3. & 4. Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. τομ. 5 σελ. 161, 163
5. Νεκταρίου Κεφαλά Άπαντα τομ. Ε σελ. 344
6. Ι. Χρυσοστόμου Ε.Π.Ε. τομ. 32 σελ. 555

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr